

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 384

гр. Стара Загора, 16.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500184 по описа за 2026 година

Производството се води по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.248, ал.3, изр.11-ро от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано е по въззивни частни жалби на „К.“ ЕАД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н „Т.“, бул.“*****“, представлявано от законния си представител И.Ц.К., чрез юрк. В.Т. и „А.Т.“ ЕООД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“*****“, представлявано от законния си представител И.М.Ш., чрез юрк. С.С. срещу определение № 2831/12.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 465/2025 г. по описа на Районен съд - К., с което са оставени без уважение исканията на частните жалбоподатели за изменение на решение № 737/06.10.2025 г. в частта за разноските.

В жалбата си всеки от частните жалбоподатели излага оплаквания за неправилност на обжалваното определение, основани на доводи за неправилно определяне на дължимото по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата възнаграждение на адвоката-пълномощник на насрещната страна по делото.

Правят се идентични искания за отмяна на обжалваното определение и изменение на решението в частта за разноските чрез намаляване на присъденото адвокатско възнаграждение до размера на 240 лв.

В срока за отговор на частните жалби такъв е подаден от адв. Е.И – пълномощник на Г. Н. М., с който частните жалби се оспорват като неоснователни.

Изложени се доводи, че присъденото адвокатско възнаграждение е съобразено с фактическата и правна сложност на делото, при правилно прилагане на критериите за определяне на справедливо адвокатско

възнаграждение, изведени в съдебната практика на СЕС, и намерили отражение в Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/, използвана от съда като критерий при определяне на адвокатското възнаграждение.

Претендира се потвърждаването на обжалваният съдебен акт.

След обсъждане на становищата на страните и доказателствата по делото, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Гр.д.№ 465/2025 г. по описа на Районен съд - К. е било образувано по искова молба на Г. Н. М., действаща чрез Еднолично адвокатско дружество Е.И, представлявано от адв. Е.И, срещу „К.“ ЕАД и „А.Т.“ ЕООД, с която са били предявени по два обективно съединени иска срещу всеки един от ответниците: 1/ срещу „К.“ ЕАД - иск за прогласяване нищожността на договор за кредит, с цена от 4560 лв., и иск за връщане на недължимо платена сума, с цена от 20 лв.; 2/ срещу „А.Т.“ ЕООД - иск за нищожност на договор за предоставяне на поръчителство, с цена от 2081,51 лв., и иск за връщане на недължимо платена сума, с цена от 50 лв. В производството ищцата е била представлявана от Еднолично адвокатско дружество Е.И, представлявано от адв. Е.И, която ѝ е оказал безплатно правна помощ и съдействие по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата.

Извършените от адв. Е.И действия, касаещи осъществяването на правната защита и съдействие на Г. Н. М. се изразяват в изготвяне и подаване на искова молба; изготвяне на писмена молба, с която е извършено изменение на предявените осъдителни искове по размер, без участие в открити съдебни заседания.

Делото е решено без извършването на процесуални действия с участието на страните или на техните пълномощници, в проведеното едно открито съдебно заседание.

С постановеното по делото решение предявените от ищцата искове са били уважени, като в полза на адв. Е.И са присъдени по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата адвокатски възнаграждения в размер на по 480 лв., с ДДС, дължими от всеки един от ответниците.

В срока за изменение на решението в частта за разноските всеки от ответниците е подал молба, с която е поискал определянето на по-ниско възнаграждение в полза на адв. Е.И в размер от 240 лв., с ДДС.

С обжалваното определение съдът е оставил исканията без уважение.

Приел е, че адвокатът има право на възнаграждение за осъществената защита по всеки един от предявените искове, а размерите на възнагражденията не са прекомерни с оглед правната и фактическата сложност на делото, и при отчитане конкурентния пазар на адвокатските услуги.

При така установените правно-релевантни факти съдът направи следните правни изводи:

Всяка от частните жалби е допустима, т.к. е подадена от правно-легитимирано лице, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, в

законоустановения срок за обжалване.

Разгледани по същество и двете частни жалби се преценяват от съда за неоснователни по следните съображения:

За неоснователни съдът намира оплакванията в частните жалби, че присъденото в полза на адв. Е.И. възнаграждение не съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Настоящият въззивен съдебен състав намира, че следва да изостави практиката си, обективизирана в редица съдебни актове, постановени до момента по дела с идентичен предмет, съгласно която при определяне на възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата за оказана безплатна правна защита и съдействие по гражданско дело не следва да се прилага Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/, а Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/.

Нормата на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата предвижда при присъждане на адвокатско възнаграждение в тази хипотеза то да не може да е по-ниско от предвидения в Наредбата размер, а чл.2, ал.2 от НВАР предвижда, при определяне на възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата съдът следва да съобразява неговия размер с критериите, предвидени в тази наредба.

При определянето на адвокатското възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ следва да изходи единствено от действителната фактическа и правна сложност на делото и трудът, който адвоката полага за защита на съответното право.

Цената на труда се определя в случая от предмета на спора, касаещ защита на ищец - потребител, и фактически извършената от адвоката работа по делото, изразяваща се в изготвяне и подаване на исковата молба, съдържаща аргументите за основателността на исквете, без участие в открити съдебни заседания.

В конкретният казус е налице изключително ниска фактическа и правна сложност на делото, т.к. спорът между страните се свежда единствено до прилагането на правото, разглеждането на делото е приключило в едно открито съдебно заседание, без участието на пълномощника на ищцата, а предметът на делото касае правен спор, по който има обилна задължителна за националните юрисдикции съдебна практика на Съда на европейския съюз и на Върховния касационен съд.

Доколкото по делото не са извършвани процесуални действия с участието на адв. Е.И. в открито съдебно заседание, то следва извода, че извършената от адвоката работа се отнася предимно до издирване на релевантната съдебна практика, послужила за изготвянето на исковата молба.

В решението си по делото първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е приел, че следва да уважи възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед, на което е посочил, че претендираното от процесуалният представител на ищцовата страна адвокатско възнаграждение от 2460 лв. с ДДС следва да бъде редуцирано и е

присъдил такова по два от трите предявени иска.

Определяйки размера на адвокатското възнаграждение съдът е извършил правилна преценка на обема на извършените от пълномощника на ищеца правни действия във връзка с делото. В конкретния случай е отчетел, че цената на установителните иски е съответно 4560 лв. и 2081,51 лв., т. е присъдено е възнаграждение в по - нисък размер: 400 лв. без ДДС, като възнаграждение не е присъдено по осъдителния иск. Действително делото не се отличава с правна и фактическа сложност, тъй като се касае за спор, по който вече има установена многобройна и безпротиворечива съдебна практика. С исковата молба пълномощникът на ищеца е направил доказателствено искане-допускане на ССЕ, което е уважено.

Предвид горното въззивният съд намира, че справедливият размер на адвокатското възнаграждение за процесуалния представител на ищеца би бил в размер на по 480 лв. с ДДС за всеки от установителните иски, определен в размер под минималния размер по Наредба № 1 с оглед общия материален интерес по делото и реално извършените от адвоката действия по оказване на правна помощ, а именно- изготвяне на исковата молба, направени доказателствени искания.

Съдът определя възнагражденията с ДДС при спазване на задължителната за националните юрисдикции практика на СЕС, обективизирана в решение от 23.10.2025 г. по дело С-744/23, съгласно която в хипотезата на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата присъждането на определеното от съда адвокатско възнаграждение представлява облагаема доставка по ЗДДС.

С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че справедливото възнаграждение за осъществената от адв. Е.И правна защита и съдействие на Г. Н. М. следва да бъде определено в размер от 400 лв. без ДДС, а с ДДС 480 лв., дължимо от всеки един от двамата ответници.

Липсват основания за определяне на едно общо възнаграждение, което да се дължи общо от ответниците, т.к. субективното съединяване на предявените срещу тях иски не е основано на общи техни права или задължения.

По изложените съображения въззивният съд намира обжалваното определение за правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Относно разноските в настоящото производство:

Не са налице процесуалните предпоставки за присъждане на разноски.

Относно обжалваемостта на настоящият съдебен акт:

На основание чл.274, ал.4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване, т.к. съдебният акт, чието изменение в частта за разноските се претендира, не попада в обхвата на касационния контрол с оглед цената на предявените иски.

По изложените съображения и на основание чл.278, ал.4 от ГПК и чл.271, ал.1 пр.1-во от ГПК Окръжен съд - Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 2831/12.12.2025г., постановено по гр.д.№ 465/2025 г. по описа на Районен съд - К..

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____